

ਤਾਕਤ. ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਈਸੀ-ਸੀਸਿਸ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਤਰੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਬਦਸਲੂਕੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 13 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

(5) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(6) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਸਟੈਂਡ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

(7) ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 4884 ਆਫ 1985।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਨ ਕੇ ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਸੂਦ ਜੇ. ਜੇ

ਵਿਪਨ ਖੰਨਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, -

ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1998 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 17615

5 ਜੁਲਾਈ, 2000

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961—ਐਸ.ਐਸ. 142, 143, 147, 148 ਅਤੇ 154/155—ਸਿੱਧਾ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1987—ਐਸ.ਐਸ. 143 ਅਤੇ 147—40% ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਦਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 50% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਘਟਾਓ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ — ITO ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ 40% ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਘਾਟਾ ਜੋੜਦਾ ਹੈ — ITO ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਯੋਜਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ — ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਿਟਾਉਣਾ ਵਾਧੂ ਰਕਮ—ਆਈ.ਟੀ.ਓ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਘਾਟੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਾਅਵੇ ਕਾਰਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ—ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਿੰਦਿਆਂ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ-ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ- ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਘਾਟੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ- ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ- ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਸਿਰਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਾ 143(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਧਾਰਾ 143(2) ਦੇ ਤਹਿਤ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਰਿਟਰਨ ਅੰਤਮ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਅੰਤਮਤਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇਮਪਗਡ ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਬਚਣ ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਮੁੱਚੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ-ਰਿੱਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਖਾਲੀ ਪੱਤਰ।

. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ 50% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਘਟਾਓ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਘਟਾਓ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਦਰ 40% ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈ.ਟੀ.ਓ. ਲਈ ਇਹ ਤੱਥ ਹੀ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਚ ਮੁੱਲ ਘਾਟੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਭਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸੇ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਾਓ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਨਵਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਓ. ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 10)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਤੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੇ ਮਦਿਨਜ਼ਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਚੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਮਦਨ ਵੀ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ

ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। 30 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਆਮ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 143 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਨੂੰ 30 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ

ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ 30 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੱਤਰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਅਣ-ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 13)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਮਦਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਣ ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 143(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਰਿਟਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅੰਤਿਮਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 13)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 30 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੱਤਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਘਟਾਏ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 144-ਏ ਅਧੀਨ ਮਿਤੀ 26 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।, 1998 ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਖਾਲੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗਾ।

(ਪੈਰਾ 15)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹੇਮੰਤ ਕੁਮਾਰ ।

ਆਰਪੀ ਸਾਹਨੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਨ.ਕੇ.ਸੂਦ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੈਸਰਜ਼ ਖੰਨਾ ਇੰਜਨੀਅਰਜ਼, ਪਠਾਨਕੋਟ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪਠਾਨਕੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ 31 ਮਾਰਚ, 1994 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1992-93 ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦਾ ਘਾਟਾ ਹੋਇਆ। 8,100 ਹੈ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਇਸ ਰਿਟਰਨ 'ਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 143(1)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਫ਼ੋਟੋ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਐਕਟ") ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 104 ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 7,996 ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਓ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਟਰੱਕਾਂ 'ਤੇ 40% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 50% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਡੈਪ੍ਰੀਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 40% ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਡੀਸੀ ਖੰਨਾ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਚੰਬਾ ਤੋਂ 23,391। ITO ਨੇ 1 ਮਈ, 1995 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 154/155 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 11 ਮਈ, 1995 ਅਤੇ 29 ਮਈ, 1995 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘਾਟਾ ਰੁ. 8,97,902 ਜਦੋਂ ਕਿ 40% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵੀ ਉਸ ਲਈ ਮੰਨਣਯੋਗ ਘਟਾਓ ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਿਆ। 8,98,321 ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘਾਟਾ ਚਾਰਟ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟਰੱਕ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਡੈਪ੍ਰੀਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਡੈਪ੍ਰੀਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕਲੇਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਮਦਨ fk, m/s DC ਖੰਨਾ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਚੰਬਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਸਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 154/155 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 31 ਮਾਰਚ 1995 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1993-94 ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ 1995 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ। 76,586 ਹੈ। ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਟਰੱਕਾਂ 'ਤੇ ਡੈਪ੍ਰੀਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ 50% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ

ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ITO ਨੇ 5 ਮਈ, 1995 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(1)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਘਟਾਓ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ 40% ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ। 89,790 ਇੱਕ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ), ਜੰਮੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(ਐਲ)(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਈਟੀਓ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਯੋਜਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ 14 ਅਗਸਤ, 1996 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜੋੜ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਰੁ. 89,790 ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਸਵੀਕਾਰਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(1)(a) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

(3) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਓ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1992-93 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 154/155 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਨੇ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਦੋਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ 31 ਦਸੰਬਰ, 1996 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ। 1992-93 ਅਤੇ 1993-94 ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:-

"ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1992-93

31 ਦਸੰਬਰ, 1996।—ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ @ 50% ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਟੀਆ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ 40% @ ਘਾਟੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੋਣਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1992-93 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ;

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1992-93 ਲਈ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੋ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1993-94 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(4) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨੀ ਦੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸੇ ਆਮਦਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਰਿਟਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਕੇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਮਦਨ ਕਰ, ਸਰਕਲ, ਪਠਾਨਕੋਟ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ, ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(3) ਅਤੇ 142(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 30 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ:-

"ਦਫਤਰ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਮਦਨ ਕਰ,
ਸਰਕਲ-ਪਠਾਨਕੋਟ।
ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਪਠਾਨਕੋਟ
ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਪਨ ਖੰਨਾ,
ਪੁਸ਼ਪ ਪੈਲੇਸ,
ਢਾਂਗੂ ਰੋਡ,
ਪਠਾਨਕੋਟ।

ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀ - ਮਾਨ ਜੀ,

ਉਪ: ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1992-93 ਅਤੇ 1993-94 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ।

ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵੇ/ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ/ਉਤਪਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:-

- (i) ਟੈਂਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਕੈਰੇਜ਼ ਕੰਟਰੈਕਟ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (ii) ਤੁਸੀਂ ਕੈਰੇਜ਼ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੈਰੇਜ਼ ਦਾ ਠੋਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ।
- (iii) ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹਰੇਕ ਟਰੱਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚ ਦਾ ਖਾਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (iv) ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।
- (v) ਸਹੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਖਾਤੇ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- (vi) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਟਰੱਕ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਫੋਟੋਸਟੈਟ ਕਾਪੀ, ਖਰੀਦ ਬਿੱਲ ਦੀ ਫੋਟੋਸਟੈਟ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। .

2. ਤੁਹਾਡਾ ਕੇਸ 11 ਅਗਸਤ, 1998 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਕੱਰਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਹਾਇਕ ਵਾਉਚਰ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਪੂਰੀਆਂ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਟਰੱਕ ਦੀ ਆਮਦਨ। ਧਾਰਾ 143(2) ਅਤੇ 142 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਨੱਥੀ ਹਨ

ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ,

(Sd.) . . .,

(ਲਾਭ ਸਿੰਘ)

ਸਹਾਇਕ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ

ਸਰਕਲ-ਪਠਾਨਕੋਟ

(5) The petitioner wa I siofvvv 31 ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਈ.ਟੀ.ਓ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਟਰੱਕਾਂ 'ਤੇ 40% ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਦਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 50% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਘਟਾਓ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ 31 ਮਾਰਚ, 1994 ਅਤੇ 5 ਮਈ, 1995 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1992-93 ਅਤੇ 1993-94 ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(1)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ. ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 144-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਕੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਘਾਟੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। 30 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਸਮਝੋ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਸਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਲਿਮਿਟੇਡ (1)। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨੇ ਆਪਣੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1998 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅੰਕਸ਼ੁਦਾ P-7) ਰਾਹੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 143 ਅਤੇ 147 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ (ਸੰਸ਼ੋਧਨ) ਐਕਟ, 1987 ਸਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਲਿਮਿਟਡ (ਸੁਪਰਾ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸਨੇ ਵੀ. ਜਗਮੋਹਨ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਮੁੱਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਈ.ਟੀ.ਓ. ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ਼ ਬਚੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਆਮਦਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਵੀ ਸੀਮਿਤ ਸੀ।

(1) (1992) 198 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 297

(2) (1970) 75 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 373

ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(6) ਸ੍ਰੀ ਹੇਮੰਤ ਕੁਮਾਰ, 3 ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1992-93 ਅਤੇ 1993-94 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 31 ਮਾਰਚ, 1994 ਅਤੇ 5 ਮਈ, 1995 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 13 () ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਟਰੱਕਾਂ 'ਤੇ 50% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1992-93 ਲਈ ਧਾਰਾ 154/155 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਟਰੱਕ 'ਤੇ ਡੀਪ੍ਰੀਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ 'ਤੇ ਡੀਪ੍ਰੀਸੀਏਸ਼ਨ ਟਰੱਕਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ 40% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1993-94 ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(ਐਲ)(ਏ) ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੁੱਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1992-93 ਲਈ ਧਾਰਾ 154/155 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਾਲੀਆ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1993-94 ਲਈ ਟੈਕਸ (ਅਪੀਲ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਕਿ 40% ਦੇ ਹੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 50% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਾਟੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ 13 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪੱਤਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਘਾਟੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੱਟੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਸਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਮਿਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ)। s 144 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਡੀਪ੍ਰੀਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਨਾਲ ਅਣ-ਸਬੰਧਿਤ ਸਿੱਟੇ ਆਈਟਮਾਂ ਦੀ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1998 ਦੇ ਆਈ.ਡੀ. ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵੀ. ਜਗਮੋਹਨ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ (Sv.yra)। h ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ

ਸਨ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਖੁਦ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਨ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਢੱਕਣ। (ਸੁਪਰਾ)।

(7) ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ Sawhney, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ,¹¹ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1998 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੱਕ ਹੀ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਬਚੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਪਰ ਆਮਦਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 147 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਜੋ

- (a) ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਧਾਰਾ 139 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਆਮਦਨ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ
- (b) ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਆਮਦਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੈ,

ਉਹ, ਧਾਰਾ 148 ਤੋਂ 153 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ, ਆਮਦਨੀ ਜਾਂ ਘਾਟੇ ਜਾਂ ਘਾਟੇ ਦੇ ਭੱਤੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 148 ਤੋਂ 153 ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ)।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 1 - ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ 'ਜਿੱਥੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:-

- (a) ਜਿੱਥੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ
- (b) ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ
- (c) ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 (1922 ਦਾ 11) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ
- (d) ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਾਟਾ ਜਾਂ ਘਾਟਾ ਭੱਤਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2 — ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੀਂ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(8) ਹਾਲਾਂਕਿ, 1989 ਦੇ 1989 ਤੋਂ 21 ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਭਾਗ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਆਮਦਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 148 ਤੋਂ 153 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਘਾਟਾ ਭੱਤਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 148 ਤੋਂ 153 ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ):

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 139 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 142 ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਰਿਟਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਆਮਦਨ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੈ 148 ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 1. -ਅਕਾਉਂਟ ਬੁੱਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੀਂ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2. -ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:-

- (i) ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹੈ ਅਧਿਕਤਮ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (ii) ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ

ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ, ਕਟੌਤੀ, ਭੱਤੇ ਜਾਂ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ;

(iii) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ-

- (i) ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ
- (ii) ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ
- (iii) ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ
- (iv) ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਾਟਾ ਜਾਂ ਘਾਟਾ ਭੱਤਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੱਤਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

(9) counsel ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੇਵਲ "ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ" ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ "ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਮਦਨ ਵੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮੱਗਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(10) ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਟਰੱਕਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ 40% ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 50% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ 40% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਘਟਾਓ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਉਸ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਘਟਾਓ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਟਰੱਕ 'ਤੇ ਘਟਾਓ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਘਟਾਓ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ 50% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਘਟਾਓ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਘਟਾਓ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਰ 40% ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈ.ਟੀ.ਓ. ਲਈ ਇਹ ਤੱਥ ਕਾਫੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਚ ਘਾਟੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਭਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸੇ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਾਓ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਨਵਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਨ

ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਈਟੀਓ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(11) ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਚ ਦਰ 'ਤੇ ਕੀਮਤ ਘਟਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਘਟਾਓ ਦਾ ਦਾਅਵਾ. ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1992-93 ਅਤੇ 1993 94 ਲਈ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ 31 ਮਾਰਚ, 1994 ਅਤੇ 5 ਮਈ, 1994 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 (ਐਲ) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(1)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਫਰੇਮਿੰਗ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 ਦੀ 3) ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐਲ) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1989 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਿਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(1)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਜਾਂ ਵਾਪਸੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 143 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(1)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਧਾਰਾ 143 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਟਰਲ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟ ਟੈਕਸਜ਼, - ਆਪਣੇ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰ. 549 ਮਿਤੀ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1989 (1990) 182 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. (ਸੈਟ.) 1 ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਰਾ 5.12 ਅਤੇ 5.13 ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ

ਹੈ:-

“5.12 ਕਿਉਂਕਿ, ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 143 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐਲ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹੁਣ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ, ਨਵੇਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 143(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਤਾਂ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਨੁਕਸਾਨ, ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿਫੰਡ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਧਾਰਾ 143(1)(a)(ii) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ।

5.13 ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੇਸ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 143(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(12) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਖੁਦ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਨਕੌਕ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਸਰਕੂਲਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਸੀ ਜਦੋਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, - ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤ (ਨੰਬਰ 2) ਐਕਟ, 1991 ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1991 ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(2) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਅੰਤਿਮ ਬਣ

ਗਈ ਸੀ।

(13) ਇਸ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ, 1998 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ 5) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, - ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1998 ਦੁਆਰਾ (ਅਨੁਸੂਚੀ P-7)। ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਤੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਚੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਮਦਨ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ ਉਹ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਅਣ-ਸਬੰਧਿਤ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ। 30 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਆਮ ਜਾਂਚ ਧਾਰਾ 143 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਲੀਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਨੂੰ 30 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ 30 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੱਤਰ, ਸਿੱਟੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲਿਮਿਟਿਡ (ਸੁਪਰ) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਦੀ। ਜਾਂ ਪੂਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, “30 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੀ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਚਿੱਠੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਆਮਦਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਣ ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂ

ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਣਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਰਿਟਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅੰਤਿਮਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ ਬਚੀ ਆਮਦਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ. ਲਿਮਿਟਿਡ (ਸੁਪਰ) ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅੰਤਿਮਤਾ ਬੇਰੋਕ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ. 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਤੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 ਅਤੇ 147 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਿਮਿਟਿਡ (ਸੁਪਰ)।

(14) ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1998 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ . ਜਗਨਮੋਹਨ ਰਾਓ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ 1 ਵਿਆਖਿਆ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੈਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਸਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ 'ਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲਿਮਿਟਿਡ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 319 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਵੀ. ਜਗਨਮੋਹਨ ਰਾਓ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ। ਐਕਟ), ਪਿਛਲੀ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਉਸ ਸਮੁੱਚੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਪਿਛਲਾ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਬਚੇ ਹੋਏ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸੰਚਾਲਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇ ਇਸ ਨੇ ਅੰਤਿਮਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਆਰਡਰ

ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 147 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਤੋਂ (d) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ "ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ" ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੀ. ਜਗਮੋਹਨ ਰਾਓ ਦੇ ਕੇਸ, (1970) 75 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 373 (ਐਸ.ਸੀ.) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੂਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ ਹੋਏ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਮਦਨ ਦੀ ਮੁੜ ਗਣਨਾ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮੁੜ ਗਣਨਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜੋ ਸੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਬੇਜ਼ੱਕ, ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕਥਿਤ ਆਮਦਨ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਸਲ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਣਉਚਿਤ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਵੀ. ਜਗਮੋਹਨ ਰਾਓ ਦੇ ਕੇਸ (1970) 75 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 373 (ਐਸ.ਸੀ.) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਿ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੇਵਲ "ਬਚਾਏ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ" ਜਾਂ "ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ" ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ. ਸਾਲ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਅੰਤਮਤਾ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਗਲਤ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਮੁਹਾਵਰੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਹੈ। ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਉੱਠੇ ਸਨ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਵਾਕ ਚੁਣਨਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਪੂਰਨ "ਕਾਨੂੰਨ" ਮੰਨਣਾ ਨਾ ਤਾਂ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨੀਚੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਸਲ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਰਕ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਚੁਣਨਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਸਾਰਜ਼ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ 30 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਡੀਪ੍ਰੀਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਅਣ-ਸਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਮਿਤੀ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗਾ। ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜੋ ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇ। ਐਕਟ ਦੇ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ।

(16) ਰਿੱਟ;ਪਟੀਸ਼ਨ,ਇਸ ਲਈ,ਉਪਰੋਕਤ € ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਸਐਸ ਨਿੱਤਰ ਜੋ

ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

Crl. ਐਮ. ਨੰਬਰ 24143/1998 ਦਾ ਐਮ

21 ਅਗਸਤ, 2000

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਐੱਸ. 498-ਏ, 406 ਅਤੇ 120-ਬੀ - ਆਮ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ.-ਦਾਜ਼ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ- ਕੀ ਆਮ ਦੋਸ਼ ਧਾਰਾ 498-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ। & 120-B IPC — ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ—ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਇਕ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਭਰਜਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਬਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਹੁਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਲਜ਼ਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਨਾਸਬ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਏ ਜਾਣ, ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

(ਪੈਰਾ 13 ਅਤੇ 17)